

כעת היה מאוחר מדי לסגת מן ייחשף השקר. חיים נאלץ להמשיך לשקר, למרות ש לא צמחה לו מכך כל הנאה. עד כאן, סיפוריו של יחיעם בן-ארי.

בחצי מחיר

ה מחירים שנדרשו לשלם בעלי המכור ניות תמורת דלתות, מיכסי-מנוע ו-חלקי-פח אחרים, נראו להם מוגזמים. רבים מאלה שבאו למוסך הגדול, הסוכן של חברת מכוניות אירופית ידועה, חסו על כספם והחליטו שלא להחליף חלקים פגועים. למרות זאת, הבחינו עובדי החברה מ-פעם לפעם במכוניות, שבעליהן החליטו לא לתקן במוסך, כשעליהן חלקים חדשים. מניין יכול בעל-רכב להשיג דלת מקורית למכוניתו, שלא דרך הסוכן הבלעדי? שאלה זו הטרידה את בעלי החברה. המנופול שלהם, המאפשר להם לגבות כל מחיר שיחפצו, עמד בסכנה. מישהו התחרה בהם בסתר. ישראל ברוך, בלש בן 25, עוורו של בן-ארי, התגייס למשימה. הוא ערך סיור במוסך, ולמד לדעת כי החברה נוהגת לחסוך בעבודות פחחות, ומעדיפה להח-

בלש על הגג

אשתו ולהודיע לו ברגע שתפגש עם הר מאהב החדש. כדי שיוכל להיווכח בסיפור הבלעל. אמר לי הבעל.

עקבנו אחרי האשה, כאשר עזבה את עבודתה באמצע היום ונסעה יחד עם ידידה החדש, במכוניתו, למקום שומם. הזעקתי את הבעל למקום, והצעתי לו להתקרב אל המכונית החונה, כדי לתפוס את השניים. "על חם" אך הבעל נרתע, לא רצה שאמשיך לעקוב אחריה, ואודיע לו שוב, כשתהיה יחד עם המאהב החדש. עניתי לו שחבל על הכסף שלו, ושלא כדאי להמשיך. אם קשה לו לקבל את העובדות כפי שהן, אז שישלים עם ה-ביגודות של אשתו. נתתי לו גם עצה: ללכת לבנק ולסגור את חשבונותיו, המוכרים לעלייה. אם יש נה את דעתו ויבקש גט, רצוי שהיא לא תדע מה מספר החשבון שלו.

מלכודת מילואים

ה לקוח הבא שלי — אשה. נטלי (שם בדוי) הביאה עימה למישרדי מיסמך שעורר בה תמיהה. בעלה, כבן 35, עזר בד במיפעל גדול בעיר, קיבל צו-מילוי-אים לתקופה של תישעה ימים. בבוא היום המיועד, יצא כל בוקר את הבית וחזר בלילה. אחרי סיום המילואים נפל בידי נטלי צו ביטול מילואים, שקיבל בעלה, חיים (שם בדוי), עוד לפני שהחלה תקופת ה-שירות.

אם לא היה הגבר במילואים, לאן יצא כל יום, השכס בבוקר, ועם מי בילה עד הלילה, כשחזר לביתו? זו הייתה השאלה שהטרידה את נטלי. מסרתי לה את תוצאות החקירה שלי: במשך כל תישעת ימי "המילואים" שלו, הלך בעלה חיים למקום עבודתו, ויצא את שערי בית-החורשת כרגיל. אחרי הצהריים, חיים לא נגש באותם ימים עם אשה אחרת. הוא פשוט נהג לצאת מהמיפעל ולהסתובב ברחובות עד לשעות הלילה, ורק אז לחזור הביתה, כאילו אחרי יום מילואים. נטלי לא הבינה דבר. "או לכל הרוי חות, מדוע לא חזר חיים הביתה, אלא רק בלילה, והעדיף להסתובב לבד ברחו-מילואים. הסברתי לה בפשטות: כשקיבל חיים את צו-המילואים לתקופה של תישעה ימים, הוא הודיע לה על כך. אחרי שבו-טל הצו, חזר במותו רעיון. הוא תיכנן עם המאהבת שלו בליו משותף לאותה התקופה. ברגע האחרון התכונית לא יצאה לפועל, התבטלה בגלל האישה האחרת.

תוצאות המעקב, והציע לה: שתיתקו תמורת גט. למחרת היום, ביום שבת, הלכו השניים לעורך-דין וחתמו על הסכם גי-רושין.

להחליף חשבון הבנק!

ה גבר הצעיר, שדרש מן-ארי לעקוב אחרי פילגשו, שעימה הוא ניהל פרשת-אהבים במשך שש שנים, גילה לו מראש: "הרסתי בגללה את המישפחה שלי. הכרתי אותה, את עלייה (שם בדוי), בעבודה. גם היא נשואה. אך לפתע, אחר-

ישראל ברוך (ימני)

למעלה ויחיעם בן-ארי מספרים על הרפתקותיהם כבלשים פרטיים

רי שנים רבות של קשר אינטימי, היא הודיעה לי שאינה רוצה לנבוגד יותר ב-בעלה. "אני מאמין שזו הסיבה להחלטתה ל-תק את היחסים איתי", סיפר הלקוח ה-צעיר. "אני רוצה שתחקור עם מי היא נפגשת". בבלש המנוסה, שמיקצונו לחטט בחיי-הם הפרטיים של אחרים, הייתה זו משי-מה קלה. אלא שלקוחו זימן לו הפתעה. **סיפר בן-ארי:** אחרי כמה ימים דיווחתי ללקוח, שידי-דתו מצאה לעצמה מאהב חדש. הלקוח לקח את פרטי החקירה וחזר אלי עם מי? עם בעלה של המאהבת הבודנית שלו. הצעיר סיפר לבעלה של עלייה על יחסי-העם אשתו, גילה לו שהיא מסדרת את שניהם עם גבר שלישי, וביקש לראות בו אח לצרה. הבעל לא כעס במיוחד. גם הוא הפך ללקוח, וביקש ממני לעקוב שוב אחרי-

ה יינו בתצפית, ישראל ואני שכבנו על הגג כמה שעות טובות. חשבנו שאף אחד לא יראה אותנו. היה זה הבניין הגבוה בסביבה. העיר כולה הייתה מול העיניים שלנו.

מישהו מעל בניין גבוה רחוק ראה, כנראה, במישקפת. אוותנו ואת העדשות הטלסקופיות שלנו, והודיע למישטרה. לפתע הופיעו על הגג בלשי המישטרה מ-היחידה המרכזית. הם הצמידו אקדחים לראשי ולראשו של ישראל. היה קשה לשכנע אותם שהעדשות הן חלק מציד צילום. לשוטרים נמסר שעל הגג יש מכ-שירים לשיגור קטיושות, והם השבו שאלה הן העדשות הטלסקופיות שלנו. ביקשתי לקחת אחת העדשות, אך הם צעקו: לא לנגוע! התרחק! האקדחים הוצמדו ממש לראשי. ואחרי שהראיתי להם את תעודת בלש פרטי, אמרו לי להפעיל בזהירות את המצלמה עם העדשה הטלסקופית כדי להי-ווכח שזו לא משהו אחר..."

לא קל להיות בלש על הגג, זאת יודע יחיעם בן-ארי (35). אבל מתלווה לכך גם סיפוק. בלש פרטי יכול לפעמים להציל אדם, או לשנות את גורלו בתוך כמה ימים. באמתחתו של בן-ארי סיפורים כ-א-לה למכביר.

חמדת גיס

ג בר כבן 45, שנכנס לפני כמה חוד-שים למישרד, הציג את חברתו, אשה צעירה, וסיפר: "אני חי בנפרד מאשתי כבר ארבע שנים. היא אינה רוצה להסכים לגט. אני רוצה להתחתן עם הגברת. המ-לווה אותי. אין לי תקציב גדול, אך אבקש שתערכו חקירה במשך שבוע ימים, כדי למצוא משהו נגד אשתו." אחרי שלושה או ארבעה ימים הודיעו הבלשים, שאין כל דבר חשוד. אשתו יר-צאת לקניות, חוזרת הביתה, אין לה מח-זר, אינה ניפגשת עם גבר. הלקוח ביקש להמשיך את החקירה עד סוף-השבוע. ביום החמישי של החקירה דווח לו, שהגלע גבר לביתה של אשתו, במכוניתו ושנים נסעו. כשנמסר לו מיס-פר המכונית, אמר הלקוח שזה היה גיסו, בעלה של אחותו. "אין מה לחשוד", אמר, "הוא כנראה לקח את אשתי לבקר אצל אחותי".

באותו ערב התקשר שוב הלקוח ומסר שאחותו לא נפגשה עם אשתו, וביקש להמשיך לחקור עוד יום אחד. ביום אחרון של החקירה הגיע הגיס לדי-רתה של האשה, והיא נסעה איתו לדירה ברחוב מסויים בעיר. באותו יום סיפר הר-בלש לבעל על הגילוי. הבעל ניגש מייד לאשתו, גילה לה את